

Grupa III – 3 – 4-latki – wychowawca: Mariola Rudnicka

Temat tygodnia: Moja ojczyzna.

Poniedziałek - 27.04.2020 r.

Dzieci 3 – latnie:

Książka „Olek i Ada wśród przyjaciół” (s. 66 – 67):

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_34/mobile/index.html#p=68

Sluchanie opowiadania E. Stadmüller pt. „Białe - czerwone”.

Z okazji Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej grupa średniaków przygotowała inscenizację legendy „O Lechu, Czechu i Rusie”. Kuba grał Czecha, Bartek – Rusa, a Olek – Lecha.

Prawdę mówiąc, była to jego pierwsza tak poważna rola, więc bardzo się przejmował i wciąż powtarzał:

– Chodźmy ku północy, serce mi mówi, że tam znajdziemy nasz nowy dom. Jego wierny lud – czyli Oskar z Karolem i Kubą oraz Basia, Malwinka, Wiktoria i Ania – ufnie podążał za nim. Nagle wszyscy zatrzymali się, bo oto ich oczom ukazał się wspaniały widok. Wyświetlał się on na ścianie, a przedstawiał leśną polanę o zachodzie słońca. Na środku tej polany rósł potężny dąb, a w jego konarach widać było gniazdo orła. Piękny biały ptak siedział w nim z rozłożonymi skrzydłami, zupełnie jakby chciał ochronić swe pisklęta przed niebezpieczeństwem.

– Oto nasz znak! – wołał Olek. – I nasze barwy!

W tym momencie na ścianie pojawił się kolejny obraz przedstawiający polską biało-czerwoną flagę i godło narodowe – białego orła w złotej koronie na czerwonym tle.

Przedstawienie obejrzały wszystkie dzieci z przedszkola. Ada też.

Po obiedzie grupa Olka robiła chorągiewki. Zadanie polegało na przyklejeniu biało-czerwonej karteczki do cienkiego patyczka. Z początku szło to opornie, ale już przy trzeciej chorągiewce wszyscy nabierali wprawy.

– Kto chce, może sobie zabrać do domu kilka chorągiewek i patyczków – zachęcała pani. – Będzie można 2 maja udekorować nimi okno albo balkon... Niech wszyscy widzą, że cieszymy się z tego, że jesteśmy Polakami.

Olkowi nie trzeba było dwa razy tego powtarzać. Nie namyślając się zbyt długo, wpakował cały plik chorągiewek i garść patyczków do swojej tekturowej teczki i zabrał do domu. Do wieczora bawił się świetnie z Adą, grał z tatą w piłkę, pomagał mamie robić kisiel. Dopiero następnego dnia przypomniał sobie o chorągiewkach.

– Jutro święto flagi! – zawołał przerażony. – A ja zapomniałem o moich chorągiewkach. Pani powiedziała, że trzeba udekorować nimi dom. Sam przecież wybrałem te kolory...

Ada poważnie kiwnęła główką.

– Był księciem Lechem – poświadczyła zgodnie z prawdą.

– I co teraz? – zapytał tato.

– Będę je sklejał – oświadczył mężnie ksiązę Lech.

Niestety, szybko okazało się, że kleją mu się palce. Mama z tatą popatrzyli na niego i... zabrali się do roboty. Tym razem chorągiewki powstawały w ekspresowym tempie. Zanim zapadł zmrok, okna i balkon były udekorowane, a szczęśliwy ksiązę Lech chrapał w najlepsze. Może śnił mu się kołujący wysoko na niebie orzeł z biało-czerwoną chorągiewką w dziobie? Kto to wie?

Pytania do wiersza – z wykorzystaniem ilustracji w książce (s. 66 – 67):

– Jak Olek świętował Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej?

– Jakie kolory ma flaga Polski?

– Jaki ptak jest symbolem narodowym Polski?

– Co sklejał Olek w domu z rodzicami?

– Co udekorowali rodzice chorągiewkami?

– Po co ludzie dekorują flagami swoje domy?

– Jak się nazywa kraj, w którym mieszkamy?

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 15: (dzieci 3 – letnie)

Dzieci:

– rysują flagę po śladzie,

– kolorują flagę według wzoru,

– kolorują plamy i podają nazwy kolorów.

Dzieci 4 – letnie:

Książka „Nowe przygody Olka i Ady” (s. 68 – 69):

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=70>

Sluchanie opowiadania B. Szelałowskiej pt. „Majowe święta”.

Skończyła się majówka. Ada i Olek po kilkudniowym pobycie u dziadków wrócili do przedszkola. Dziewczynka od razu pochwaliła się dzieciom, że razem z Olkiem pomagali

dziadkowi powiesić flagę. Do ostatniego dnia pobytu biało-czerwona flaga wisiała dumnie nad wejściem do domu.

– Ja też widziałem wiszące flagi – zawołał Kamil.

– I ja też – powiedział Daniel.

– A tak naprawdę to po co się je wiesz? – dopytywał Maciek. – I co to były za jakieś dziwne święta? Nie było choinki ani jajek wielkanocnych...

Inne dzieci też były bardzo ciekawe i dlatego pani postanowiła przypomnieć, co się działo przez ostatnie dni. Cała grupa usiadła na dywanie.

– To były święta państwowe. Obchodzone są co roku. Pierwszego maja zawsze przypada Święto Pracy – zaczęła mówić pani. – Tyle że Święto Pracy obchodzone jest również w innych krajach. Zostało ustanowione wiele lat temu i w tym dniu czcimy trud wszystkich pracujących ludzi – waszych rodziców, dziadków, sąsiadów... Drugiego maja mieliśmy Święto Flagi. Jesteśmy Polakami, mieszkamy w Polsce i dlatego powinniśmy szanować naszą flagę. Zaś trzeci maja to rocznica uchwalenia konstytucji. Konstytucja to taka umowa podpisana przez króla i szlachtę po to, żeby wszystkim lepiej się żyło.

– A jak ten król wyglądał? – dopytywał Antek. – Czy można go gdzieś spotkać?

– Nie, Antku, to wszystko było wiele lat temu. Ale jeżeli chcecie zobaczyć króla, możemy pójść do muzeum. To co, idziemy? – zapytała pani.

– Tak! – odpowiedziały dzieci chórem i już po chwili cała grupa poszła do pobliskiego muzeum zobaczyć wystawę upamiętniającą nie tylko podpisanie konstytucji, lecz także pozostałe majowe święta.

Na ścianie wisiała wielka flaga Polski.

– O, a to godło! – powiedział Antek. – Orzeł w koronie. A co jest napisane tu obok, na tym plakacie?

– To hymn Polski – odpowiedziała pani. – A na tych zdjęciach możecie zobaczyć, jak kiedyś obchodzono Święto Pracy.

– A co to za dziwnie ubrani ludzie na tym obrazku?

– To jest kopia obrazu naszego najśłynniejszego polskiego malarza Jana Matejki pt. „Konstytucja 3 maja 1791 roku”. I właśnie na nim możecie zobaczyć, jak wyglądali król, dostojnicy królewscy, szlachta i zwykli ludzie. Kiedyś tak właśnie wszyscy się ubierali.

Dzieci jeszcze przez długi czas wpatrywały się z zaciekawieniem w dzieło Matejki.

– Cieszę się, że jestem Polakiem – szepnął Michał do ucha Ady.

– Ja też – powiedziała dziewczynka i z dumą spojrzała na polską flagę.

Pytania do opowiadania – z wykorzystaniem ilustracji w książce (s. 68 – 69):

- Jakie barwy ma flaga Polski?
- Dlaczego na początku maja wywieszają się polskie flagi?
- Jakie miejsce odwiedziła grupa Ady?
- Co ciekawego zobaczyły dzieci w muzeum?

Obraz Jana Matejki pt. „*Konstytucja 3 maja 1791 roku*”

Oglądanie reprodukcji obrazu Jana Matejki Konstytucja 3 maja 1791 roku.

Dzieci przyglądają się uważnie reprodukcji obrazu. Zwracają uwagę na ubiór przedstawionych na obrazie postaci oraz na papier, który trzyma w ręce centralna postać obrazu.

Ciekawostki na temat powstania reprodukcji.

Obraz Jana Matejki Konstytucja 3 maja 1791 roku powstał dawno temu. Obecnie możemy go podziwiać w Zamku Królewskim w Warszawie. Na obrazie przedstawieni są ważni ludzie, którzy uczestniczyli w niezwykle istotnym wydarzeniu, jakim było uchwalenie Konstytucji 3 maja. Zapisano w niej najważniejsze zasady dotyczące życia w naszym kraju.

Ludzie ubrani są w stroje charakterystyczne dla tamtych czasów. Z lewej strony obrazu można zauważyć ówczesnego króla Polski, Stanisława Augusta Poniatowskiego.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 44: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

- rysują flagę Polski po śladzie, kolorują ją według wzoru,
- przyglądają się rysunkom flag, otaczają pętlą flagę Polski.

Wtorek - 28.04.2020 r.

Oglądanie filmu edukacyjnego „Polskie Symbole Narodowe - Polak mały” (dzieci 3 i 4 – letnie):

Link do filmu: <https://www.youtube.com/watch?v=xQk8p7XY23A>

Dzieci starają się zapamiętać jak najwięcej symboli narodowych oraz informacji na ich temat.

Słuchanie hymnu narodowego „Mazurka Dąbrowskiego” -

<https://www.youtube.com/watch?v=AJsWz9SlpFA>

Zwracamy uwagę, że podczas słuchania i śpiewania hymnu należy zachować powagę, ponieważ jest to nasz symbol narodowy. Dzieci słuchają, stojąc prosto.

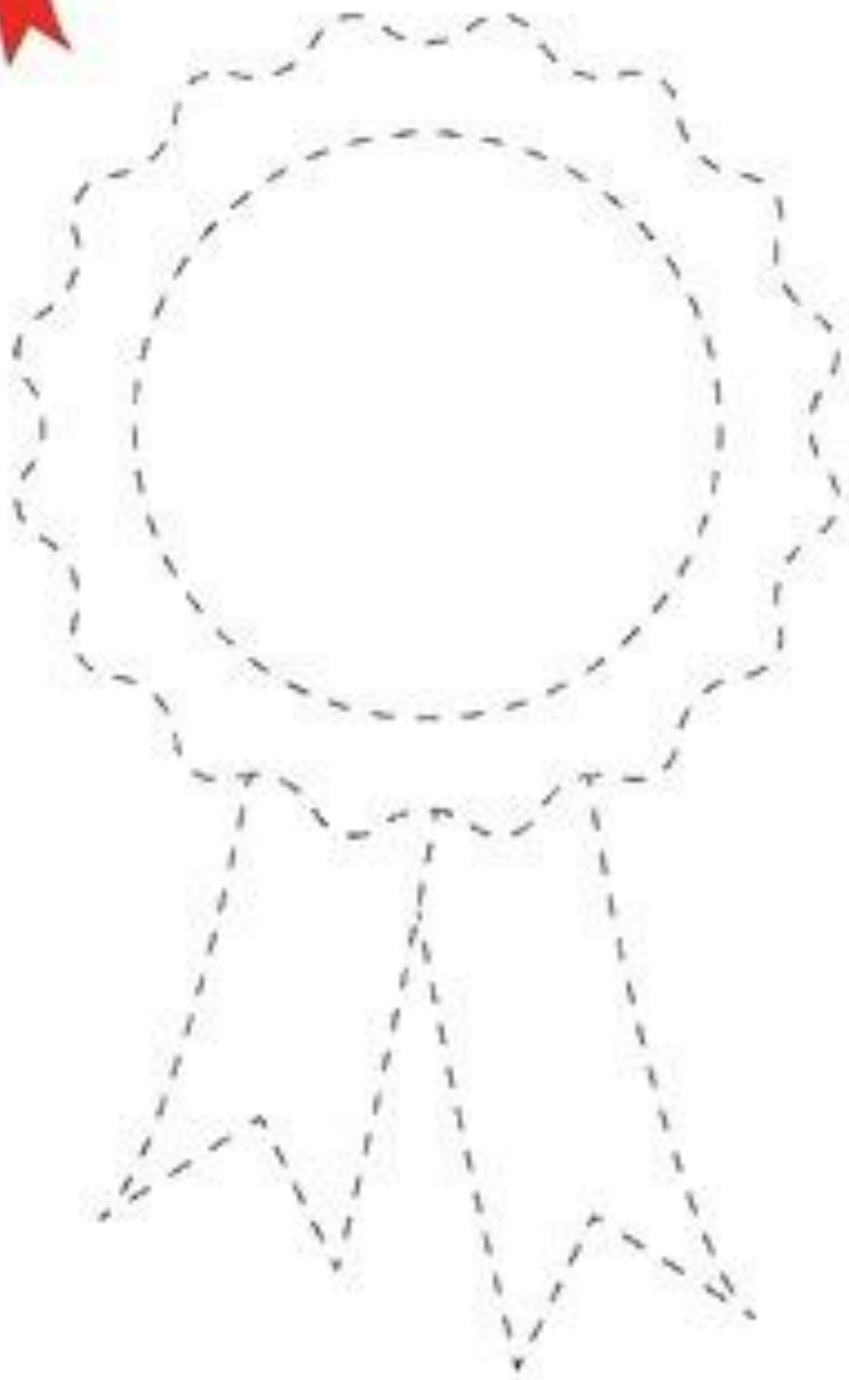
Wykonanie karty pracy: (dzieci 3 – letnie)

Dzieci:

- rysują kokardę po śladzie i kolorują ją według podanego wzoru

Polecenie: Narysuj kokardę po śladzie i pokoloruj ją według wzoru w lewym górnym rogu.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 45: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

- odszukują wśród naklejek brakujące elementy obrazka, nakleją je w odpowiednich miejscach, podają nazwę przedstawionego symbolu Polski,
- kolorują pierwszą, trzecią i piątą koronę na żółto, a drugą i czwartą – na pomarańczowo,
- liczą, ile jest żółtych koron, a ile pomarańczowych koron.

Środa - 29.04.2020 r.

Słuchanie piosenki pt. „Jestem Polakiem” - <https://www.youtube.com/watch?v=plug6OlrRM> (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci wymieniają miasta wymienione w piosence. Starają się nauczyć słów refrenu.

Praca plastyczna „Kolory flagi” - Wyprawka plastyczna, karta nr 27 : (dzieci 3 – letnie)

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-a-wyp/mobile/index.html#p=54>

Dzieci:

- kończą rysować flagę po śladzie,
- kolorują flagę czerwoną kredką w odpowiednim miejscu.

Praca plastyczna „Moja ojczyzna” - Wyprawka plastyczna, karta nr 12 : (dzieci 4 – letnie)

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-aplus-wyp/mobile/index.html#p=41>

Dzieci:

- przygotowują kartę nr 12 oraz flamastry i nożyczki,
- wypychają z karty pracy kształt godła,
- wyrywają małe kawałki białej bibuły i wyklejają nimi skrzydła orła,
- koronę, dziób i pazury orła kolorują żółtym flamastrem.

Czwartek - 30.04.2020 r.

Dzieci 3 – letnie:

Sluchanie wiersza Z. Dmistrocy *Legenda o warszawskiej Syrence.*

<i>Piękna Syrenka,</i>	<i>I potem trzymał</i>
<i>Co w morzu żyła,</i>	<i>W ciasnej zagrodzie.</i>
<i>Raz do Warszawy</i>	<i>Z żalu i smutku</i>
<i>Wisłą przybyła.</i>	<i>Zaczęła płakać,</i>
<i>Zauważyli</i>	<i>Na pomoc przyszedł</i>
<i>Ją tam rybacy,</i>	<i>Jej syn rybaka.</i>
<i>Gdy przeszkadzała</i>	
<i>Im w ciężkiej pracy.</i>	<i>Syrenka za to</i>
	<i>Podziękowała</i>
<i>Rybacy dla niej</i>	<i>I bronić miasta</i>
<i>Życzliwi byli,</i>	<i>Przyobiecła.</i>
<i>Bo się jej pięknym</i>	<i>Od tamtej pory</i>
<i>Śpiewem wzruszili.</i>	<i>I dniem, i nocą</i>
<i>Ale zły kupiec</i>	<i>Służy Warszawie</i>
<i>Złapał ją w wodzie</i>	<i>Swoją pomocą.</i>

Pytania do wiersza:

- Gdzie mieszkała Syrenka?
- Co zrobił Syrence kupiec?
- Kto uratował Syrenkę?
- Co obiecała Syrenka w podziękowaniu za ratunek?

Herb Warszawy to umieszczona na czerwonym polu postać kobiety z długim, rybim ogonem – Syrena. W lewej ręce trzyma tarczę, a w prawej ręce wzniesiony do góry miecz. Nad postacią Syreny znajduje się złota korona, która symbolizuje zwycięstwo. Syrena pilnuje bezpieczeństwa mieszkańców stolicy. Tarcza i miecz jej w tym pomagają.

Pomnik Warszawska Syrenka

Dzieci 4 – letnie:

Sluchanie legendy o Syrence warszawskiej - opracowanie redakcyjne legendy Artura Oppmana *Syrenka* (dzieci 3 i 4 - letnie)

Rozmawiali z sobą dwaj rybacy znad Wisły w owych zamierzchłych czasach, gdy na miejscu dzisiejszej Warszawy leżała niewielka rybacka osada, otoczona gęstymi lasami.

– A widzieliście ją, tę Syrenę, Szymonie?

– Widzieć nie widziałem, Mateuszu, ale słyszałem, jak śpiewa.

– Jak tylko słońeczko ma się ku zachodowi i czerwienią pomaluje Wiselkę, zaraz jej piosenka się rozlega.

- Warto by ją wypatrzyć, zobaczyć.
- Jeśli nas ujrzy – umknie i skryje się w wodzie.
- Najlepiej zapytać o to ojca Barnabę, pustelnika. To człowiek mądry i pobożny; on powie i nauczy, co czynić nam należy.

Udali się do pustelnika Barnaby i opowiedzieli mu o Syrenich śpiewach, które słyszą wieczorami.

Ojciec Barnaba zadumał się na długą chwilę, a obaj rybacy czekali w skupieniu, aż namyśli się, co poradzić.

- Więc trzeba tak zrobić: w pełni miesiąca wybierzemy się we trzech do źródła; na ubrania przyczepimy gałęzi świeżo zerwanych, żeby Syrena człowieka nie poczuła, bo się nie pokaże; zaczaiemy się przy samym źródle, a gdy wyjdzie i śpiewać zacznie, wtedy zarzucimy na nią sznur, zwiążemy i miłościwemu księciu na Czersku zawieziemy w darze. Niech ją na zamku trzyma i niech mu wyśpiewuje.

Była piękna, pogodna noc. Ale w lesie nie wszyscy spali. Zza brzoź i wierzb stojących nad potokiem widać było trzy skulone postacie. Przycupnęły one wśród krzaków gęstych i patrzyły w wodę potoku, mieniając się srebrzyście od blasków księżyca. Byli to dwaj rybacy, Szymon i Mateusz, i pustelnik, ojciec Barnaba.

Nagle z wody wynurzyła się przecudna postać. Miała długie kruczoczarne włosy, szafirowe oczy. Przyglądającym się jej rybakom aż serca zamarły ze wzruszenia.

Syrena chwilę trwała w milczeniu, zapatrzona w niebo i w gwiazdy – i oto w ciszy tej czarownej nocy zadźwięczał piękny śpiew. Wtem z krzaków, cicho, bez szelestu, wyskoczyły owe trzy postacie i rzuciły się na Syrenę. Rybacy z ojcem Barnabą skrzepowali i wyciągnęli Syrenę z wody.

Szamotała się nieszczęsna, ludzkim głosem ich prosiła o uwolnienie. Głos ten wzruszyć ich nie mógł, gdyż, wedle rady ojca Barnaby, uszy mieli woskiem szczelnie zatkanie.

- Zamkniemy Syrenę w oborze, a pilnować jej będzie pastuszek Staszek. Skoro świt zawieziemy ją do księcia.

Staszek został sam na sam z Syreną, siadł naprzeciwko i tak, jak mu rozkazali, patrzył w nią bacznie i oczu z niej nie spuszczał. Nagle Syrena spojrzała na Staszka swymi czarodziejskimi oczami i zaśpiewała. Staszek był na wpół przytomny. Jak żyje, nie słyszał nic podobnego. Śpiew syreny grał na jego sercu tak, jak gra wiosna na sercu każdego człowieka.

A Syrena nagle spojrzała wprost w oczy Staszka i rzekła:

- Rozwiąż mnie!

Nie zawahał się ani na chwilę.

- Otwórz wrota i chodź za mną.

Usłuchał. Otworzył wrota i czekał, co się stanie.

Nie czekał długo. Syrena uniosła się ze słomy, na której leżała, i skacząc na swoim rybim ogonie, przeszła przez wrota i skierowała się w stronę Wisły. Szła i śpiewała. A Staszek, jak urzeczoną, szedł za nią, szedł za nią, bez woli, bez myśli.

A gdy już była tuż-tuż nad brzegiem Wisły, odwróciła się, spojrzała ku wiosce i zawołała na głos cały:

– Śpiewałam wam, ludzie prości, ludzie serca cichego i dobrego, ale na rozkaz śpiewać nie chcę i nie będę. Wolę skryć się na wieki w falach wiślanych, wolę zniknąć przed waszymi oczu i tylko szumem rzeki do was przemawiać. A gdy przyjdą czasy ciężkie i twarde, czasy, o których nie śni się ani wam, ani dzieciom i wnukom dzieci waszych śnić się jeszcze nie będzie, wtedy, w lata krzywdy i klęski, szum fal wiślanych śpiewać będzie potomkom waszym o nadziei, o sile, o zwycięstwie.

Tymczasem pędem od wioski lecą ku brzegowi obaj rybacy i pustelnik stary i krzyczą:

– Nie puszczaj!

A Syrena, chlup, do wody, a za nią w te pędy Staszek. I zniknął.

Minęły lata i wieki. Na miejscu wioski powstało bogate i warowne miasto. A miasto to, później stolica, na pamiątkę dziwnej przygody z Syreną, wzięło ją za godło swoje, i godło to po dzień dzisiejszy widnieje na ratuszu Warszawy.

Rozmowa na podstawie usłyszaną legendy:

- Jak wyglądała Syrenka?
- Dlaczego rybacy chcieli ją schwytać?
- Kto uwolnił Syrenkę?
- Co obiecała Syrenka warszawiakom?

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 46: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

- łączą ze sobą połówki pocztówek przedstawiających ciekawe miejsca w stolicy Polski, nazywają je z pomocą osoby dorosłej,
- rysują po śladach rysunków fal na rzece Wiśle.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 47: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

- odszukują na dużym zdjęciu przedstawiającym Wawel umieszczone pod nim fragmenty.